

Sygn. akt **II K 355/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: **SSR Monika Pietrzyk**

Protokolantka: st. sekr. sąd. Barbara Krężel

Przy udziale A. K. - Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kamiennej Górze

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2015 r. sprawy karnej

A. D., s. E. i Z. z d. W.,

ur. (...) w K.

Oskarżonego o to, że:

W okresie od czerwca 2014 r. do stycznia 2015 r. w S., gmina L., woj. (...), znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną B. D., w ten sposób, że wielokrotnie wszczynał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, popychał, szarpał i uderzał, a w dniu 23 listopada 2014r. pobił pokrzywdzoną powodując u niej obrażenia ciała w postaci krwiaka podskórnego w okolicy czołowej lewej oraz bolesność i obrzęk w okolicy jarzmowej prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, powodując ostatecznie, że w dniu 13 stycznia 2015 r. B. D. targnęła się na swoje życie poprzez zażycie dużej ilości leków psychotropowych, po czym była hospitalizowana w Szpitalu (...) w K.

t.j. o czyn z art. 207 § 3 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. A. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 207 § 3 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. i za to na podstawie art. 207 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec A. D. kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat,
3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 4 i 5 k.k. zobowiązuje A. D. w okresie próby do wykonywania pracy zarobkowej i do powstrzymania się od nadużywania alkoholu,
4. na podstawie art. 73 § 1 k.k. A. D. w okresie próby oddaje pod dozór kuratora,
5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia A. D. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierza mu opłaty.

Sygn. akt II K 355/15

UZASADNIENIE

A. D. zamieszkuje w Starej (...) wraz ze swoją żoną B. D. oraz dziećmi - K. i małoletnim W.. Oboje małżonkowie pracują, a ich łączny dochód wynosi około 3 000 zł. K. D. po skończeniu technikum zamierza kontynuować naukę na

studiach, a w okresie wakacyjnym na trzy miesiąca podjęła zatrudnienie – jej wynagrodzenie brutto wynosiło 2 000 zł miesięcznie. Państwo D. są właścicielami mieszkania oraz dwóch samochodów o łącznej wartości około 5 000 zł.

A. D. jest uzależniony od alkoholu, a kiedy jest nietrzeźwy wszczynają awantury z żoną. Pretekstem do kłótni są jego zarzuty wobec żony dotyczące niewłaściwego, jego zdaniem, dysponowania pieniędzmi i zaciągania zobowiązań przez B. D.. Jego negatywne zachowania nasiliły się w okresie od czerwca 2014 r. do stycznia 2015 r. A. D. podczas awantur wyzywał żonę słowami powszechnie uznanymi za obelżywe oraz popychał ją, szarpał i uderzał. Do stosowania przemocy fizycznej dochodziło w dniach 26.09.2014 r., 23.11.2014 r. i 08.12.2014 r., przy czym w dniu 23.11.2014 r. A. D. uderzył pokrzywdzoną powodując u niej obrażenia ciała w postaci krwiaka podskórnego w okolicy czołowej lewej oraz bolesność i obrzęk w okolicy jarzmowej prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni. Podczas podjętej wobec niego w tym dniu interwencji, A. D. zachowywał się agresywnie, znieważał funkcjonariuszy policji, a także stosował w stosunku do nich groźbę w celu zmuszenia ich do zaniechania zatrzymania go. Za powyższe, prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 27 lutego 2015 r. orzeczono wobec A. D. 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata.

W dniu 23.11.2014 r. została wszczęta wobec A. D. procedura Niebieskiej Karty w związku z podejrzeniem stosowania przemocy fizycznej i psychicznej w stosunku do B. D..

W dniu 13 stycznia 2015 r. B. D. obawiając się reakcji męża po wizycie komornika, targnęła się na swoje życie poprzez zażycie dużej ilości leków psychotropowych, po czym była hospitalizowana w Szpitalu (...) w K..

Dowód: zeznania świadka W. Ś. k. 7v-8, 117v

zeznania świadka T. B. k. 9v,

zeznania świadka Z. B. k. 11v,

zeznania świadka A. P. k. 13v-14,

kserokopia dokumentacji Zespołu (...) ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie k. 15-44,

zeznania świadka B. D. k. 55-55v,

częściowo zeznania świadka B. D. k. 106-109,

zaświadczenie lekarskie k. 56,

notatka urzędowa k. 60,

zeznania świadka M. C. (1) k. 67v,

zeznania świadka J. S. k. 69v,

zeznania świadka A. S. k. 71v,

zeznania świadka K. S. k. 72v,

dokumentacja medyczna k. 74-95, 97-101,

notatki urzędowe o przemocy w rodzinie k. 6, 7,

zeznania świadka M. C. (2) k. 1167v,

zeznania świadka K. D. k. 121-122,

opinie sędowo –psychologiczne k. 125-130, 133,

odpis wyroku k. 135,

częściowo wyjaśnienia A. D. k. 140,

wyjaśnienia A. D. k. 225v,

wywiad środowiskowy k. 143, 207-208,

opinia sędowo-psychiatryczna k. 153-154,

dane o karalności k. 163, 196;

Na etapie postępowania przygotowawczego A. D. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, twierdząc, że nie znęcał się nad B. D., swoje zachowania nazwał zajściami, a winą obciążył swoją żonę zarzucając jej, że go oszukiwała, gdyż nie spłacała rat za zaciągnięte kredyty i nie opłacała podatku od nieruchomości. Podał, że w dniu 23.11.2014 r. jego żona upadła i dlatego miała obrażenia. Zaprzeczył, aby wyzywał B. D.. Stwierdził również, że jego żona nigdy nie opuszczała domu i nie przebywała u swojego rodzeństwa. Przed sądem A. D. przyznała się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Przed zakończeniem przesłuchania złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie wobec niego kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby wynoszący 5 lata, a także orzeczenie w okresie próby obowiązków wykonywania pracy zarobkowej i powstrzymania się od nadużywania alkoholu oraz dozoru kuratora.

Dla wydania wyroku skazującego zgodnie z wnioskiem oskarżonego, bez przeprowadzania postępowania dowodowego niezbędne jest spełnienie wszystkich przesłanek wymienionych w przepisie art. 387 § 1 i 2 k.p.k. Zdaniem Sądu wszystkie te przesłanki zostały zrealizowane.

A. D. zarzucono popełnienie występku. Oskarżony złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej przez niego kary i środków probacyjnych bez przeprowadzania postępowania dowodowego, do czasu zakończenia jego pierwszego przesłuchania na rozprawie głównej. Prokurator oraz pokrzywdzona, nie sprzeciwili się temu wnioskowi.

Wyjaśnienia oskarżonego A. D., w których przeczył popełnieniu czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, nie zasługują na wiarę. Za wiarygodne potraktowano jedynie te jego twierdzenia, w których wskazywał, z jakich względów dochodziło do jego nieporozumień z pokrzywdzoną. Jako prawdziwe potraktowano te wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do znęcania psychicznego i fizycznego nad żoną.

W pełni wiarygodne są w ocenie Sądu pierwsze zeznania złożone przez pokrzywdzoną B. D., w których opisała w jaki sposób oskarżony odnosił się do niej, kiedy stosował wobec niej przemoc fizyczną oraz w których wskazała, iż jego naganne zachowania związane były z nadużywaniem alkoholu. Te zeznania pokrzywdzonej potwierdzili świadkowie, a w szczególności W. Ś., T. B., M. C. (1) i J. S.. Wszystkie te osoby są członkami rodziny pokrzywdzonej, jednak w ocenie Sądu ich relacje były wiarygodne i podyktowane niepokojem o las B. D.. Wszyscy świadkowie zgodnie wskazali, że oskarżony, gdy jest trzeźwy zachowuje się spokojnie, jest dobrym mężem i ojcem. Wskazali równocześnie, że gdy znajduje się on pod wpływem alkoholu, którego spożywanie nadużywa, staje się wulgarny i agresywny w stosunku do żony. Wskazani świadkowie potwierdzili również, że pokrzywdzona bała się swojego męża i często po awanturach które wszczynął uciekała z dziećmi do swoich sióstr. O niewłaściwych zachowaniach oskarżonego dowiadywali się oni często od dzieci państwa D., które opisywały, w jaki sposób przebiegały awantury w trakcie których ich ojciec poniżał i bił B. D..

Podczas kolejnych przesłuchań B. D. wycofała się z obciążających jej męża zeznań, twierdząc, że obrażenia, których doznała w dniu 23.11.2014 r. były wynikiem potknięcia się i wywrócenia na korytarzu. Jednocześnie próbę samobójczą

wyjaśniała tym, że nie potrafiła sobie poradzić z tym, że doprowadziła do powstania zadłużenia w wysokości około 10 000 zł, o którym jej mąż nie wiedział. Jak wynika z opinii psychologicznej u pokrzywdzonej występują cechy ofiary przemocy domowej, a te wpływają na jej zachowanie w aspekcie treści i formy zeznań. Osoby o takich cechach uważają, że to one są winne i to ich zachowania prowokują sprawcę do agresji słownej i fizycznej. Powyższe powodowało, że B. D. jedynie bezpośrednio po awanturach wywoływanych przez męża opowiadała rodzinie i funkcjonariuszom policji o tym, w jaki sposób traktuje ją mąż. Po upływie pewnego czasu, gdy A. D. ją przeproszał i na chwilę poprawiał swoje zachowanie - pokrzywdzona nie chciała rozmawiać z najbliższymi, pracownikiem socjalnym, policjantem i pracownikiem ośrodka pomocy społecznej, wycofywała się równocześnie z obciążających męża relacji. Powyższe skutkowało również tym, że w toku tego postępowania, w kolejnych zeznaniach tłumaczyła zachowanie oskarżonego, wskazując swoje postępowanie jako powód nieporozumień rodzinnych. Wobec powyższego zeznaniom B. D., w których zaprzecza stosowaniu wobec niej przez męża przemocy psychicznej i fizycznej odmówiono wiarygodności. Zdaniem Sądu zarówno pokrzywdzona w ocenianych powyżej zeznaniach, jak też K. D. starały się przedstawić A. D. w jak najlepszym świetle, z tego względu, że oskarżony po próbie samobójczej żony rzeczywiście poprawił swoje zachowanie oraz podjął leczenie.

Zeznania W. Ś., T. B., Z. B., M. C. (1) i J. S. jako wzajemnie zgodne i znajdujące potwierdzenie w dowodach z dokumentów, to jest notatce urzędowej, Niebieskiej karcie i zaświadczeniu lekarskim oraz opinii psychologicznej i opinii sądowo – psychiatrycznej uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu prawdziwe są również relacje świadków A. P., A. S. i K. S., to jest osób, które w związku ze swoją pracą zetknęły się z pokrzywdzoną. Osoby te w sposób obiektywny przedstawiły w jakich okolicznościach kontaktowały się z B. D. i w jaki sposób relacjonowała im sytuację domową.

Również pozostałe dowody (opinie wydane przez biegłych, dokumentacja medyczna, wywiady środowiskowe, dokumentacja Zespołu (...) ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie i dane o karalności) nie budzą najmniejszych wątpliwości, co do ich zgodności z prawdą.

A. D. uznano za winnego tego, że w okresie od czerwca 2014 r. do stycznia 2015 r. w S., gmina L., woj. (...), znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną B. D., w ten sposób, że wielokrotnie wszczynał awantury domowe, podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, popychał, szarpał i uderzał, a w dniu 23 listopada 2014r. pobił pokrzywdzoną powodując u niej obrażenia ciała w postaci krwiaka podskórnego w okolicy czołowej lewej oraz bolesność i obrzęk w okolicy jarzmowej prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni, powodując ostatecznie, że w dniu 13 stycznia 2015 r. B. D. targnęła się na swoje życie poprzez zażycie dużej ilości leków psychotropowych, po czym była hospitalizowana w Szpitalu (...) w K., to jest popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 207 § 3 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Swoim zachowaniem, polegającym na używaniu słów obelżywych oraz popychaniu, szarpaniu i uderzaniu, A. D. dręczył swoją żonę, poniżając ją i wywołując w niej lęk, czym powodował u niej cierpienia psychiczne, które doprowadziły do targnięcia się przez B. D. na swoje życie. Niewątpliwie oskarżony znęcał się nad pokrzywdzoną zarówno psychicznie, jak i fizycznie, a powyższe skutkowało tym, że pokrzywdzona chciała odebrać sobie życie (k. 98v) . Oskarżony działał świadomie i umyślnie.

W zakresie winy oskarżonego, odnośnie przypisanego mu czynu, Sąd uznał, iż nie był on w swoim zachowaniu determinowany czynnikami wyłączającymi lub ograniczającymi swobodne podejmowanie przez niego decyzji. Nie jest on chory psychicznie i nie cierpi na zaburzenia na tym tle. Oskarżony w pełni rozumiał znaczenie swych czynów, jego zachowanie było w pełni świadome i przez niego kontrolowane. Dysponując dostateczną wiedzą i doświadczeniem, oskarżony jest osobą zdatną do zawinienia. Miał on możliwość rozpoznania bezprawności swoich czynów i mógł zachować się zgodnie z prawem. Oskarżony przypisanego mu występkowi dopuścił się umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.

W świetle tych ustaleń zatem zarówno wina jak i sprawstwo oskarżonego nie budzą najmniejszych wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, iż spełnione zostały przesłanki z art. 387 § 1 i 2 k.p.k., niezbędne dla uwzględnienia wniosku oskarżonego o wydanie wobec niego wyroku skazującego, bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Dlatego też, Sąd uwzględnił ten wniosek i wymierzył oskarżonemu A. D. wnioskowaną przez niego karę i środki karne.

Biorąc pod uwagę zarówno okoliczności popełnienia czynu, jak też późniejsze zachowanie A. D., Sąd w kontekście dyrektyw z art. 53 k.k. uznał, iż cele prewencji zarówno ogólnej jak i szczególnej zostaną osiągnięte poprzez wymierzenie oskarżonemu, na podstawie art. 207 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. kary 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby wynoszący 5 lata, a także orzeczenie, w okresie próby obowiązków wykonywania pracy zarobkowej i powstrzymania się od nadużywania alkoholu, a także dozoru kuratora.

Wymierzając karę, Sąd przede wszystkim bierze pod uwagę motywację i sposób działania sprawcy. Motywacją oskarżonego było odreagowywanie swoich negatywnych emocji, a pretekstem do powyższego była sytuacja finansowa. Należy w tym miejscu zauważyć, że zadłużenie w którym znalazła się rodzina nie było bardzo duże – wynosiło około 10 000 zł. Jednocześnie A. D., jeśli miał zastrzeżenia do sposobu wydatkowania zarabianych przez oboje pieniędzy, mógł przejąć na siebie obowiązek opłacania rachunków i spłacania rat kredytu. Działania oskarżonego odpowiadały podjętemu przez niego zamiarowi – wyzywał i poniżał oraz bił, szarpał i popychał pokrzywdzoną. Następnym elementem istotnym dla wymiaru kary jest stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu.

Szkodliwość społeczna przypisanego oskarżonemu przestępstwa jest znaczna, co wynika z okoliczności, jakie, zgodnie z art. 115 § 2 k.k., należy brać pod uwagę przy jej ocenie. Sąd uznał, że targnięcie się na życie przez pokrzywdzoną nie wynikało z chwilowego obniżenia nastroju lecz spowodowane było jej bardzo złym stanem psychicznym, w jakim znalazła się z uwagi na długotrwałą sytuację stresową spowodowaną agresją oskarżonego.

Należało jednak mieć również na względzie to, że oskarżony zmienił swoje zachowanie, zaczął przyjmować leki na uspokojenie, nie spożywa alkoholu i zajmuje się rachunkami. Na korzyść oskarżonego przemawiał także jego wcześniejsza niekaralność.

Sąd dopatrywał się w przypadku oskarżonego A. D. okoliczności pozwalających na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności.

Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności czyni zadość potrzebom kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, ukazując, że łamanie porządku prawnego nie jest bezkarne. Na karę taką zgodę wyraziła również pokrzywdzona B. D..

Dopuszczalny wymiar kary, za czyn z art. 207 § 3 k.k. mieści się w granicach od 2 do 12 lat pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu, cele kary, w zakresie osiągnięcia zadań zapobiegawczych i wychowawczych, wobec A. D., mogą zostać zrealizowane pomimo orzeczenia kary w najniższym przewidzianym przez ustawodawcę wymiarze. Oskarżony jest osobą dorosłą, dotychczas nie wchodził w konflikt z prawem, a toczące się postępowanie doprowadziło do zmiany jego postępowania. Wobec powyższego Sąd uznał, że istnieje realna szansa, że A. D. nie popełni w przyszłości, żadnego przestępstwa. Postawiona wobec oskarżonego pozytywna prognoza kryminologiczna zostanie zweryfikowana w okresie próby, trwającym aż 5 lat.

Wychowawczy skutek warunkowo zawieszony kary winien polegać na uzmysłowieniu oskarżonemu, iż w przypadku kolejnych nagannych zachowań lub niestosowania się do nałożonych na niego obowiązków, a przede wszystkim obowiązku powstrzymania się od nadużywania alkoholu, orzeczono wobec niego kara zostanie zarządzone do wykonania. Nad prawidłowością przebiegu okresu próby czuwać będzie kurator sprawujący dozór nad oskarżonym.

W ocenie Sądu orzeczona kara winna uświadomić A. D. naganność jego postępowania wobec pokrzywdzonej i pozytywnie wpłynąć na relacje panujące w tej rodzinie. Kara ta powinna także przekonać oskarżonego, iż popełnione przestępstwo nie pozostaje bez sprawiedliwej kary.

Tym samym kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, łącznie z orzeczonymi środkami probacyjnymi, w ocenie Sądu, uświadomi w należyty sposób sprawcy konsekwencje popełniania przestępstw. Orzeczona kara uzmysłowi mu też naganność jego postępowania.

W niniejszej sprawie zastosowanie miały – stosownie do treści art. 4 § 1 k.k. przepisy Kodeksu karnego obowiązujące do dnia 30.06.2015 r., albowiem są one względniejsze dla sprawcy. Obecnie obowiązujące przepisy pozwalają bowiem na orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jedynie w wymiarze do 1 roku. Ustawodawca w Kodeksie karnym zawarł zasady ogólne takie jak warunki odpowiedzialności, zasada humanitaryzmu, zasada terytorialna, odpowiedzialność na zasadach określonych w tym kodeksie przez osoby, które popełniają czyn zabroniony po ukończeniu 17 lat, czy zasadę właśnie związaną z ze zmianą ustawodawstwa. W ocenie Sąd nie ma potrzeby wskazywania w orzeczeniu, dodatkowa kwalifikacji z art. 1 k.k., 3, k.k., 5 k.k. 10 § 1 k.k., czy 4 § 1 k.k.

Biorąc pod uwagę, że obecnie rodzina oskarżonego ma problemy finansowe, a oskarżony nie posiada majątku większej wartości, Sąd znalazł podstawy, aby zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie i nie wymierzył mu opłaty. Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje oparcie w art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć:
- Prokuraturze Rejonowej w Kamiennej Górze.
3. K.. 14 dni